ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (velkého senátu)

15. prosince 2009 *

Ve věci C-409/05,

jejímž předmětem je žaloba pro nesplnění povinnosti na základě článku 226 ES, podaná dne 14. listopadu 2005,

Evropská komise, zastoupená C. Cattabriga, jakož i D. Triantafyllouem, H. Støvlbækem a G. Wilmsem, jako zmocněnci, s adresou pro účely doručování v Lucemburku,

žalobkyně,

proti

Řecké republice, zastoupené A. Samoni-Rantou a E.-M. Mamouna, jakož i K. Boskovitsem, jako zmocněnci,

žalované,

* Jednací jazyk: řečtina.

podporované

Dánským královstvím, zastoupeným J. Bering Liisbergem, jako zmocněncem,

Italskou republikou, zastoupenou I. Braguglíou, jako zmocněncem, ve spolupráci s G. De Bellisem, avvocato dello Stato, s adresou pro účely doručování v Lucemburku,

Portugalskou republikou, zastoupenou C. Guerra Santos, jakož i L. Inez Fernandesem a J. Gomesem, jako zmocněnci,

Finskou republikou, zastoupenou J. Heliskoskim a A. Guimaraes-Purokoski, jako zmocněnci,

vedlejšími účastníky řízení,

SOUDNÍ DVŮR (velký senát),

ve složení V. Skouris, předseda, A. Tizzano, J. N. Cunha Rodrigues, K. Lenaerts, E. Levits a C. Toader, předsedové senátů, C. W. A. Timmermans, A. Borg Barthet (zpravodaj), M. Ilešič, J. Malenovský a U. Lõhmus, soudci,

generální advokát: D. Ruiz-Jarabo Colomer,
vedoucí soudní kanceláře: M. Ferreira, vrchní rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 25. listopadu 2008,

po vyslechnutí stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne 10. února 2009,

vydává tento

Rozsudek

1 Svou žalobou se Komise Evropských společenství domáhá, aby Soudní dvůr určil, že Řecká republika tím, že odmítla vypočítat a odvést vlastní zdroje nevybrané v období od 1. ledna 1998 do 31. prosince 2002 v důsledku osvobození dovozu vojenského materiálu od cla, jakož i tím, že odmítla zaplatit úroky z prodlení dlužné v důsledku toho, že Komisi neposkytla uvedené vlastní zdroje, nesplnila povinnosti, které pro ni až do dne 31. května 2000 vyplývaly z článků 2 a 9 až 11 nařízení Rady (EHS, Euratom) č. 1552/89 ze dne 29. května 1989, kterým se provádí rozhodnutí 88/376/EHS, Euratom o systému vlastních zdrojů Společenství, ve znění nařízení Rady (Euratom, ES) č. 1355/96 ze dne 8. července 1996 (Úř. věst. L 175, s. 3, dále jen „nařízení č. 1552/89“), ani povinnosti, které pro ni od téhož data vyplývají z článků 2 a 9 až 11 nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1150/2000 ze dne 22. května 2000, kterým se provádí rozhodnutí 94/728/ES, Euratom o systému vlastních zdrojů Společenství (Úř. věst. L 130, s. 1; Zvl. vyd. 01/03, s. 169).

Právní rámec

Právní úprava Společenství

2 Článek 2 odst. 1 rozhodnutí Rady 88/376/EHS, Euratom ze dne 24. června 1988 o systému vlastních zdrojů Společenství (Úř. věst. L 185, s. 24; Zvl. vyd. 01/01, s. 176) a rozhodnutí Rady 94/728/ES, Euratom ze dne 31. října 1994 o systému vlastních zdrojů Evropských společenství (Úř. věst. L 293, s. 9) stanoví:

„Následující příjmy tvoří vlastní zdroje plynoucí do rozpočtu Společenství:

[…]

b) cla podle Společného celního sazebníku a jiná cla, která vyměřily nebo vyměří orgány Společenství v obchodu s třetími zeměmi, jakož i cla na výrobky spadající do působnosti Smlouvy o založení Evropského společenství uhlí a oceli,

[…]“

3 Článek 20 nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství (Úř. věst. L 302, s. 1; Zvl. vyd. 02/04, s. 307, sále jen „celní kodex Společenství“), stanoví:

„1. Cla a poplatky dlužné ze zákona v případě vzniku celního dluhu jsou založeny na celním sazebníku Evropských společenství.

[…]

3. Celní sazebník Evropských společenství obsahuje:

a) kombinovanou nomenklaturu zboží;

[…]

c) celní sazby a další podklady pro vyměřování cel běžně uplatňovaných u zboží, které je zahrnuto do kombinované nomenklatury zboží, pokud se jedná o

– cla

[…]

d) preferenční sazební opatření obsažená v dohodách, které Společenství uzavřelo s některými zeměmi nebo s některými skupinami zemí a které upravují poskytování preferenčního sazebního zacházení;

e) preferenční sazební opatření přijatá jednostranně Společenstvím vůči některým zemím, skupinám zemí nebo územím;

f) autonomní pozastavovací opatření poskytující snížení dovozního cla nebo osvobození od něj u některého zboží;

g) další sazební opatření vyplývající z jiných právních předpisů Společenství.

[…]“

4 Článek 217 odst. 1 celního kodexu Společenství stanoví:

„Celní orgány vypočtou výši dovozního cla nebo vývozního cla vyplývající z celního dluhu (dále jen ‚částku cla‘), jakmile mají potřebné údaje, a zapíší ji do účetních dokladů nebo na jiný rovnocenný nosič údajů (zaúčtování).

[…]“

5 V rámci poskytování vlastních zdrojů Společenství Komisi přijala Rada Evropské unie nařízení č. 1552/89, které se vztahuje na období dotčené v projednávané věci až do 30. května 2000. Uvedené nařízení bylo ode dne 31. května 2000 nahrazeno nařízením č. 1150/2000, které kodifikuje nařízení č. 1552/89, aniž by měnilo jeho obsah.

6 Článek 2 nařízení č. 1552/89 stanoví:

„1. Pro účely tohoto nařízení se nárok Společenství na vlastní zdroje uvedené v čl. 2 odst. 1 písm. a) a b) rozhodnutí 88/376/EHS, Euratom stanoví, jakmile jsou splněny podmínky stanovené celními předpisy, které se týkají zaúčtování částky nároku a vyrozumění dlužníka.

1a. Dnem stanovení podle odstavce 1 je den zaúčtování podle celních předpisů.

[…]“

7 Článek 9 odst. 1 uvedeného nařízení stanoví:

„Postupem podle článku 10 poukáže každý členský stát vlastní zdroje na účet vedený na jméno Komise u ministerstva financí nebo jiného subjektu, který každý členský stát určí.

Tento účet je veden bezplatně.“

8 Podle čl. 10 odst. 1 uvedeného nařízení:

„Po odečtení 10 % na náklady spojené s vybíráním vlastních zdrojů podle čl. 2 odst. 3 rozhodnutí 88/376/EHS, Euratom se vlastní zdroje uvedené v čl. 2 odst. 1 písm. a) a b) zmíněného rozhodnutí připisují na příslušné účty nejpozději v první pracovní den po 19. dni druhého měsíce následujícího po měsíci, v němž byl nárok stanoven podle článku 2 tohoto nařízení.

[…]“

9 Článek 11 nařízení č. 1552/89 stanoví:

„V případě jakéhokoli zpoždění v připisování částek na účet uvedený v čl. 9 odst. 1 zaplatí dotyčný členský stát úrok vypočtený podle úrokové míry uplatňované ke dni uplynutí lhůty na peněžním trhu daného členského státu na krátkodobé operace

veřejného financování zvýšené o dva procentní body. Tato úroková míra se zvyšuje o 0,25 procentního bodu za každý měsíc prodlení. Takto zvýšená sazba se použije na celou dobu prodlení.“

10 Podle článku 22 nařízení č. 1150/2000:

„Zrušuje se nařízení (EHS, Euratom) č. 1552/89.

Odkazy na zrušené nařízení se považují za odkazy na toto nařízení v souladu se srovnávací tabulkou obsaženou v části A přílohy.“

11 Kromě okolnosti, že nařízení č. 1552/89 odkazuje zejména na rozhodnutí 88/376 a nařízení č. 1150/2000 zejména na rozhodnutí 94/728, jsou články 2 a 9 až 11 uvedených nařízení v podstatě totožné.

12 Rozhodnutím Rady 2000/597/ES, Euratom ze dne 29. září 2000 o systému vlastních zdrojů Evropských společenství (Úř. věst. L 253, s. 42; Zvl. vyd. 01/03, s. 200) byla sazba 10 % uvedená v čl. 10 odst. 1 nařízení č. 1150/2000 zvýšena na 25 %.

13 Bod 1 odůvodnění uvedeného rozhodnutí uvádí:

„Evropská rada se na zasedání v Berlíně ve dnech 24. až 25. března 1999 usnesla mimo jiné na tom, že systém vlastních zdrojů Společenství by měl být spravedlivý, průhledný, hospodárný a jednoduchý a že by měl být založen na kritériích, která nejlépe vystihují schopnost každého členského státu přispívat."

14 Nařízení Rady (ES) č. 150/2003 ze dne 21. ledna 2003 o pozastavení dovozního cla pro některé zbraně a vojenskou výzbroj (Úř. věst. L 25, s. 1; Zvl. vyd. 02/13, s. 15) přijaté na základě článku 26 ES ve svém pátém bodě odůvodnění uvádí:

„Za účelem zohlednění ochrany vojenského tajemství členských států je nezbytné stanovit zvláštní správní postupy pro poskytování možnosti pozastavit clo. Vhodnou zárukou dodržování těchto podmínek by bylo prohlášení příslušného orgánu členského státu, jehož ozbrojeným silám jsou dotyčné zbraně nebo vojenská výzbroj určeny, které by mohlo být použito též jako celní prohlášení požadované celním kodexem. Toto prohlášení by mělo mít formu osvědčení. Je vhodné upřesnit formu těchto osvědčení a umožnit též vystavování těchto prohlášení pomocí prostřednictvím [vystavování těchto prohlášení prostřednictvím] počítačového zpracování dat."

15 Článek 1 uvedeného nařízení stanoví:

„Toto nařízení stanoví podmínky pro autonomní pozastavení dovozního cla pro některé zbraně a vojenskou výzbroj, které byly ze třetích zemí dovezeny zodpovědnými orgány vojenské obrany členských států nebo jejich jménem."

16 Článek 3 odst. 2 uvedeného nařízení stanoví:

„Aniž je dotčen odstavec 1, lze z důvodů vojenského tajemství uvedené osvědčení a dovezené zboží předložit jiným orgánům, které určí pro tento účel dovážející členský stát. V takovém případě musí příslušný orgán, který osvědčení vydal, zaslat před 31. lednem a 31. červencem každého roku celním orgánům svého členského státu souhrnnou zprávu o těchto dovozech. Zpráva se vypracovává za dobu šesti měsíců, které bezprostředně předcházejí měsíci, ve kterém zpráva má být podána. Obsahuje číslo a datum vydání těchto osvědčení, datum dovozu, celkovou hodnotu a hrubou hmotnost výrobků dovezených podle těchto osvědčení."

17 V souladu se svým článkem 8 se nařízení č. 150/2003 použije ode dne 1. ledna 2003.

Postup před zahájením soudního řízení

18 Komise prostřednictvím výzvy dopisem ze dne 17. října 2003 zahájila vůči Řecké republice řízení pro nesplnění povinnosti a požádala daný členský stát, aby vypočetl a odvedl vlastní zdroje nezaplacené za sporné dovozy v období od 1. ledna 1998 do 31. prosince 2002, jakož i zaplatil úroky v důsledku toho dlužné.

19 Řecká republika v odpovědi ze dne 18. srpna 2003 týkající se řízení pro nesplnění povinnosti zahájeného dne 21. prosince 2001 na základě stejných skutečností, přičemž tato odpověď však byla předána až dne 24. října 2003, tvrdila, že čl. 296 odst. 1 písm. b) ES ji za účelem ochrany podstatných zájmů její bezpečnosti opravňuje osvobodit dovozy vojenského materiálu od cla.

20 Komise se seznámila s uvedenou odpovědí a dne 18. října 2004 vydala odůvodněné stanovisko, v němž vyzvala daný členský stát, aby přijal opatření nezbytná k tomu, aby odůvodněnému stanovisku vyhověl ve lhůtě dvou měsíců od jeho obdržení. Uvedený členský stát odpověděl dne 18. února 2005 tak, že zopakoval a upřesnil úvahy uvedené výše.

21 S ohledem na skutečnosti uvedené Řeckou republikou se Komise rozhodla podat projednávanou žalobu.

22 Předseda Soudního dvora usnesením ze dne 13. září 2007 povolil vedlejší účastenství Dánského království, Italské republiky, Portugalské republiky a Finské republiky na podporu návrhových žádání Řecké republiky.

K žalobě

K přípustnosti

23 Řecká republika zaprvé vznáší námitku nepřípustnosti z důvodu formální vady, kterou je stižena žaloba, totiž z důvodu nesprávné volby procesního prostředku. Daný členský stát vysvětluje, že vzhledem k tomu, že se za účelem nezaplatit clo za sporné dovozy vojenského materiálu dovolává článku 296 ES, neměla Komise právo podat projednávanou žalobu na základě článku 226 ES, ale byla povinna použít zvláštní postup stanovený v čl. 298 druhém pododstavci ES.

24 Nicméně je nutno konstatovat, že Řecká republika sice tuto námitku nepřípustnosti zmiňuje ve své žalobní odpovědi, avšak odpovídající návrhové žádání uvedla až v duplice, takže v souladu s článkem 42 jednacího řádu Soudního dvora musí být uvedená námitka prohlášena za nepřípustnou, neboť žalobkyně neměla možnost ji vyvrátit.

25 Bez ohledu na úvahy ohledně jednacího řádu je třeba uvést, že cílem projednávané žaloby Komise je určení nesplnění povinnosti vyplývající z článků 2 a 9 až 11 nařízení č. 1552/89 a z článků 2 a 9 až 11 nařízení č. 1150/2000. Článek 298 ES by se použil, pouze pokud by Komise uplatňovala zneužití oprávnění stanovených v článcích 296 ES a 297 ES.

26 Zadruhé zástupce řecké vlády na jednání vznesl námitku nepřípustnosti a argumentoval, že žaloba pro nesplnění povinnosti nemůže být základem pro rozhodnutí Soudního dvora, kterým se členskému státu ukládá přijetí určitých opatření.

27 V tomto ohledu postačí uvést, že ze samotného znění žaloby Komise vyplývá, že se posledně jmenovaná omezila na návrhové žádání směřující k určení údajného nesplnění povinnosti, aniž by Soudní dvůr žádala, aby dotčenému členskému státu uložil přijetí určitých opatření.

28 V důsledku toho musí být žaloba Komise prohlášena za přípustnou.

K věci samé

Argumentace účastníků řízení

29 Komise tvrdí, že Řecká republika se neprávem dovolává článku 296 ES za účelem odmítnutí platby cla za dotčené dovozy, neboť jeho vybrání neohrožuje podstatné zájmy bezpečnosti uvedeného členského státu.

30 Úvodem Komise tvrdí, že nezpochybňuje zvláštní zeměpisnou polohu Řecké republiky, ale potřebu uvedeného členského státu osvobodit od cla dovozy vojenského materiálu za účelem ochrany podstatných zájmů jeho bezpečnosti.

31 Komise se domnívá, že opatření zavádějící odchylky nebo výjimky, jako zejména článek 296 ES, musejí být vykládána restriktivně. Dotčený členský stát požadující použití daného článku by tedy měl prokázat, že splňuje všechny podmínky v něm stanovené, jestliže se zamýšlí odchýlit od článku 20 celního kodexu Společenství, kde je uvedena obecná zásada výběru cel, jak ji stanoví článek 26 ES

32 Podle Komise řeckým orgánům přísluší předložit konkrétní a podrobný důkaz o tom, že výběr dovozních cel dotčených v projednávané věci ohrožuje podstatné zájmy bezpečnosti uvedeného členského státu.

33 V tomto ohledu posilování vojenské výzbroje či její modernizace a citelné omezení zdrojů přidělených pro program zbrojení takovým důkazem není. Stejně tomu je v případě dovolávaného objemu nákladů „na obranu“, jenž neodkazuje na prokázané relevantní údaje.

34 Komise zdůrazňuje, že argumentace Řecké republiky týkající se obavy ze zveřejnění informací týkajících se vojenského tajemství během kontrolních postupů je neopodstatněná, neboť jednak prostřednictvím internetu má kdokoli přístup k podrobným informacím například ohledně druhu zbraní vyvezených na území žalované, a jednak se předmět tohoto řízení pro porušení povinnosti omezuje na samotnou zásadu placení cel. Komise rovněž upřesňuje, že uplatnění celního režimu Společenství v každém případě znamená zásah subjektů Společenství či vnitrostátních subjektů, jež jsou povinny zachovávat důvěrnost v případě zacházení s citlivými údaji.

35 Komise má za to, že nelze přijmout argument vycházející z toho, že její nečinnost po zahájení řízení pro nesplnění povinnosti proti Řecké republice ve vztahu k dovozům materiálu zároveň civilního a vojenského užití znamená, že se implicitně vzdala stíhání nesplnění povinnosti dotčeného v projednávané věci. Uvedený členský stát se totiž nemůže dovolávat porušení zásady ochrany legitimního očekávání na základě tvrzení, že uvedená nečinnost znamenala, že Komise osvobození dotčené v projednávané věci akceptovala, neboť se jednalo o dvě různá řízení, ačkoli vykazují silnou podobnost, a Komise má v oblasti žalob pro nesplnění povinnosti širokou diskreční pravomoc.

36 Komise dodává, že právním základem nařízení č. 150/2003 je přímo článek 26 ES týkající se zavedení cel, a nikoli článek 296 ES, který nemůže být základem dotčeného osvobození ani v rámci nové právní úpravy.

37 Nevybrání dotčených cel má podle Komise za následek nerovnost mezi členskými státy ve vztahu k jejich příspěvkům do rozpočtu Společenství. Takové nevybrání ukazuje, že daný členský stát nedodržuje své povinnosti týkající se solidárního financování uvedeného rozpočtu.

38 Konečně má Komise za to, že vrácení cel členským státům, které správně uplatnily společnou celní sazbu, nemůže napravit nerovnost zacházení ohledně rozpočtu, které byly oběťmi. Komise coby strážce Smluv totiž takové porušování právní úpravy Společenství ke škodě rozpočtu Společenství nemůže ponechat bez povšimnutí.

39 Řecká republika se domnívá, že ze samotného znění čl. 296 odst. 1 písm. b) ES vyplývá, že Smlouva zamýšlela udělit členským státům významnou posuzovací pravomoc ohledně opatření, která členské státy přijímají za účelem ochrany podstatných zájmů své bezpečnosti a která se týkají výrobků, na něž se vztahují ustanovení uvedeného odst. 1 písm. b). Článek 296 odst. 1 písm. b) ES tedy umožňuje členským státům odchýlit se od článku 26 ES a od celního sazebníku Společenství v případech dovozů zboží určeného výhradně k vojenským účelům, pokud dané dovozy mají za účel chránit podstatné zájmy bezpečnosti dotčeného členského státu, s ohledem na zvláštní situaci posledně uvedeného.

40 Řecká republika se tak pro účely nevybrání cel z dovozů vojenského materiálu v dotčeném období dovolává uplatnění výjimek stanovených v čl. 296 odst. 1 písm. a) a b) ES na základě toho, že uplatnění celních předpisů Společenství na uvedené dovozy by ohrozilo podstatné zájmy její bezpečnosti.

41 Řecká republika se domnívá, že otázka existence či neexistence porušení celních předpisů před vstupem v platnost nařízení č. 150/2003 nebyla s konečnou platností vyřešena. Mimoto vznik finančního dluhu podle uvedeného členského státu závisí na vzniku odpovídajícího celního dluhu.

42 Řecká republika tvrdí, že zaplacení cel z dovozu vojenské výzbroje by významně ovlivnilo nejen národní zbrojní program, ale mělo by rovněž přímý dopad na její obranyschopnost, a zároveň by přímo ohrozilo ochranu podstatných zájmů její bezpečnosti ve smyslu článku 296 ES.

43 Řecká republika se domnívá, že má širokou posuzovací pravomoc ohledně volby opatření nezbytných k ochraně podstatných zájmů své bezpečnosti. V tomto ohledu skutečnost, že nařízení č. 150/2003 zohledňuje podstatné zájmy bezpečnosti členských států a ode dne 1. ledna 2003 zavádí pozastavení cel z dovozu vojenské výzbroje, nezpochybňuje možnost použít článek 296 ES, jestliže členské státy splňují podmínky tímto článkem stanovené.

44 V tomto ohledu je Řecká republika navíc toho názoru, že přijetím nařízení č. 150/2003 zákonodárce Společenství potvrdil potřebu respektovat zájmy bezpečnosti členských

států a jejich právo dovolávat se v případě potřeby důvěrnosti, a to prostřednictvím zvláštních správních řízení v rámci režimu pozastavení cel.

45 Řecká republika má za to, že poskytla Komisi tolik informací, kolik jí poskytnout mohla, neboť doplňující informace by poškodily podstatné zájmy její bezpečnosti, a že ze sdělených informací jasně vyplývá, že zaplacení cel by ovlivnilo její obranyschopnost, například omezením programu nákupu a oprav výzbroje vzdušných ozbrojených sil ve spojení s podstatně zvýšenými náklady na akce k zachycení narušitele stíhacími letouny.

46 Krom toho má Řecká republika za to, že nelze přesně vypočítat cla, která by měla být dlužná, aniž by zároveň sdělila informace týkající se dovozů podle druhu materiálu, neboť pro celní nomenklaturu jsou také základem pro výpočet.

Závěry Soudního dvora

47 Celní kodex Společenství stanoví výběr cla z dovozu zboží k vojenskému užití, jako je dotčené zboží, pocházejícího ze třetích států. Žádné ustanovení celních předpisů Společenství nestanovilo pro období sporných dovozů, tedy od 1. ledna 1998 do 31. prosince 2002, zvláštní osvobození takového druhu zboží od cel z dovozu. V důsledku toho pro dané období neexistovalo ani výslovné osvobození od povinnosti zaplatit příslušným orgánům dlužná cla spolu s případnými úroky z prodlení.

48 Z přijetí nařízení č. 150/2003 o pozastavení dovozního cla pro některé zbraně a vojenskou výzbroj ode dne 1. ledna 2003 lze mimoto vyvodit, že zákonodárce Společenství vycházel z předpokladu, že před uvedeným datem existovala povinnost zaplatit uvedená cla.

49 Řecká republika v žádném okamžiku nepopřela existenci sporných dovozů ve sledovaném období. Omezila se na zpochybnění práva Společenství na dotčené vlastní zdroje a na argument, že podle článku 296 ES povinnost platit clo za dovoz zbrojního materiálu ze třetích států závažně poškozuje podstatné zájmy její bezpečnosti.

50 Podle ustálené judikatury Soudního dvora členským státům sice přísluší přijmout opatření způsobilá k zajištění jejich vnitřní a vnější bezpečnosti, avšak z toho nevyplývá, že by se taková opatření zcela vymykala uplatnění práva Společenství (viz rozsudky ze dne 26. října 1999, Sirdar, C-273/97, Recueil, s. I-7403, bod 15, a ze dne 11. ledna 2000, Kreil, C-285/98, Recueil, s. I-69, bod 15). Jak totiž Soudní dvůr již uvedl, Smlouva stanoví výslovné odchylky použitelné v situacích, jež mohou mít vliv na veřejnou bezpečnost, pouze v článcích 30 ES, 39 ES, 46 ES, 58 ES, 64 ES, 296 ES a 297 ES, které se týkají výjimečných a jasně vymezených případů. Z toho nelze vyvodit závěr, že existuje obecná výhrada, která by byla inherentně obsažena ve Smlouvě a která by vylučovala všechna opatření přijatá za účelem veřejné bezpečnosti z rozsahu působnosti práva Společenství. Uznání existence takové výhrady nezávisle na zvláštních požadavcích ustanovení Smlouvy by mohlo ohrozit závazný charakter práva Společenství a jeho jednotné uplatnění (viz rozsudek ze dne 11. března 2003, Dory, C-186/01, Recueil, s. I-2479, bod 31 a citovaná judikatura).

51 Mimoto podle ustálené judikatury týkající se odchylek od základních svobod musejí být odchylky stanovené v článcích 296 ES a 297 ES vykládány restriktivně (viz zejména rozsudky ze dne 31. ledna 2006, Komise v. Španělsko, C-503/03, Sb. rozh. s. I-1097, bod 45, ze dne 18. července 2007, Komise v. Německo, C-490/04, Sb. rozh. s. I-6095, bod 86, a ze dne 11. září 2008, Komise v. Německo, C-141/07, Sb. rozh. s. I-6935, bod 50).

52 Konkrétněji je třeba ohledně článku 296 ES uvést, že ačkoli daný článek uvádí opatření, jež členský stát může považovat za nezbytná k ochraně podstatných zájmů své bezpečnosti, nebo informace, o jejichž zveřejnění se členský stát domnívá, že je v rozporu s uvedenými zájmy, nelze tento článek nicméně vykládat tak, že uděluje členským státům pravomoc odchýlit se od ustanovení Smlouvy prostým odkazem na uvedené zájmy.

53 Navíc v oblasti daně z přidané hodnoty Soudní dvůr v rozsudku ze dne 16. září 1999, Komise v. Španělsko (C-414/97, Recueil, s. I-5585), určil nesplnění povinnosti z toho důvodu, že Španělské království neprokázalo, že by osvobození dovozů a nákupů výzbroje, munice a materiálu určených výhradně k vojenskému užití od uvedené daně, které bylo stanoveno španělskou právní úpravou, bylo odůvodněné na základě článku 296 odst. 1 písm. b) ES potřebou chránit podstatné zájmy bezpečnosti uvedeného členského státu.

54 V důsledku toho přísluší členskému státu, který se dovolává článku 296 ES, aby prokázal potřebu využít odchylky stanovené v daném článku za účelem ochrany podstatných zájmů své bezpečnosti.

55 S ohledem na uvedené úvahy nelze připustit, aby členský stát namítal zdražení vojenského materiálu z důvodu uplatnění cel na dovozy takového materiálu

pocházejícího ze třetích států, aby si ke škodě ostatních členských států, jež samy cla z takových dovozů vybírají a odvádějí, činil nárok na to nepodléhat povinnostem, které pro něj vyplývají z finanční solidarity vůči rozpočtu Společenství.

56 Pokud jde o argument, podle kterého celní řízení Společenství nemůže zajistit bezpečnost Řecké republiky s ohledem na požadavky důvěrnosti obsažené ve smlouvách uzavřených s vyvážejícími státy, je třeba zdůraznit, jak správně poznamenává Komise, že uplatnění celního režimu Společenství znamená zásah subjektů Společenství či vnitrostátních subjektů, jež jsou za účelem ochrany podstatných zájmů bezpečnosti členských států povinny zachovávat v potřebném rozsahu důvěrnost v případě zacházení s citlivými údaji.

57 Mimoto prohlášení, jež členské státy musí pravidelně vyplňovat a předávat Komisi, nepředpokládají dosažení takové míry přesnosti, jaká by mohla vést k poškození zájmů uvedených států jak v oblasti bezpečnosti, tak v oblasti důvěrnosti.

58 Za těchto podmínek a v souladu s článkem 10 ES, podle něhož členské státy mají napomáhat Komisi v jejím poslání dbát na dodržování Smlouvy, jsou členské státy povinny poskytnout uvedenému orgánu potřebné dokumenty k ověření řádného odvádění vlastních zdrojů Společenství. Daná povinnost však není na překážku tomu, jak uvedl generální advokát v bodě 168 svého stanoviska, aby členské státy případ od

případu a výjimečně, na základě článku 296 ES, omezily předávané informace na určité části dokumentu nebo je odmítly předat v plném rozsahu.

59 S ohledem na předchozí úvahy Řecká republika neprokázala splnění podmínek nezbytných pro použití článku 296 ES.

60 Konečně ohledně argumentů Řecké republiky směřujících k prokázání, že následkem dlouhé nečinnosti Komise, jakož i přijetí nařízení č. 150/2003 se daný členský stát mohl legitimně domnívat, že Komise nepodá projednávanou žalobu, neboť v dané záležitosti mlčky přijala existenci odchylky, je třeba připomenout, že Komise v žádné fázi řízení neopustila svůj principální postoj.

61 Ve svém prohlášení vydaném při jednáních ohledně nařízení č. 150/2003 totiž Komise vyjádřila pevnou vůli neustoupit od vybírání cel, jež měla být zaplacena za období před vstupem uvedeného nařízení v platnost, a vyhradila si právo přijmout v tomto ohledu vhodná opatření.

62 Z výše uvedeného vyplývá, že Řecká republika tím, že odmítla vypočítat a odvést Komisi vlastní zdroje nevybrané v období od 1. ledna 1998 do 31. prosince 2002 v důsledku osvobození dovozu vojenského materiálu od cla, jakož i tím, že odmítla zaplatit úroky z prodlení dlužné v důsledku toho, že Komisi neposkytla uvedené vlastní zdroje, nesplnila povinnosti, které pro ni až do dne 31. května 2000 vyplývaly z článků 2 a 9 až 11 nařízení č. 1552/89, ani povinnosti, které pro ni od téhož data vyplývají z článků 2 a 9 až 11 nařízení č. 1150/2000.

K nákladům řízení

63 Podle čl. 69 odst. 2 jednacího řádu se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval. Vzhledem k tomu, že Komise požadovala náhradu nákladů řízení a Řecká republika neměla ve věci úspěch, je důvodné posledně uvedené uložit náhradu nákladů řízení.

64 V souladu s čl. 69 odst. 4 prvním pododstavcem jednacího řádu Dánské království, Italská republika, Portugalská republika a Finská republika, které vstoupily do řízení jako vedlejší účastníci, ponesou vlastní náklady.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (velký senát) rozhodl takto:

1) Řecká republika tím, že odmítla vypočítat a odvést Komisi Evropských společenství vlastní zdroje nevybrané v období od 1. ledna 1998 do 31. prosince 2002 v důsledku osvobození dovozu vojenského materiálu od cla, jakož i tím, že odmítla zaplatit úroky z prodlení dlužné v důsledku toho, že Komisi Evropských společenství neposkytla uvedené vlastní zdroje, nesplnila povinnosti, které pro ni až do dne 31. května 2000 vyplývaly z článků 2 a 9 až 11 nařízení Rady (EHS, Euratom) č. 1552/89 ze dne 29. května 1989, kterým se provádí rozhodnutí 88/376/EHS, Euratom o systému vlastních zdrojů Společenství, ve znění nařízení Rady (Euratom, ES) č. 1355/96 ze dne 8. července 1996, ani povinnosti, které pro ni od téhož data vyplývají z článků 2 a 9 až 11 nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1150/2000 ze dne 22. května 2000, kterým se provádí rozhodnutí 94/728/ES, Euratom o systému vlastních zdrojů Společenství.

2) Řecké republice se ukládá náhrada nákladů řízení.

3) Dánské království, Italská republika, Portugalská republika a Finská republika ponesou vlastní náklady.

Podpisy.